

Dünyanın En Talihsiz Kadını İle Erkeği Kimdir?

Çocukluktan gençliğe ana- babalarının koruyuculuğu altında geçen erkek çocukları, büyüdükten sonra onlara aşırı bağlarından dolayı kolay kolay kurtulamıyorlarmış.. Atalarımız “**İnsan 7 sinde ne ise yetmişinde odur.**” diyerek Çocuk eğitiminde çok önemli bir gerçeği vurgulamışlardır. Çünkü pedegoklara göre çocukların genel karakterinin % 70, yedi ile on yaşına kadar teşekkül edermiş.

Genellikle 7 yaşına kadar her çocuk sünger gibi bir varlıktır. Sünger nasıl suyu emerse, çocuk da, kendisine verilen her şeyi ve gördüğü her şeyi süngerin suyu emdiği gibi gözü ve kulağı ile gördüğü ve duyduğu her şeyi emerek beynine zerk eder. İstedığı her şey kendisine verilir. Yiyecek, ilgi, sevgi, bağlılık, oyuncak kısacası ana- babanın verebileceği her şey. Ama nasıl sünger kendi kendine emdiği suya karşılık olarak bir şeyi vermeyi düşünmezse, çocuklar da kendine verilenlere karşı bir şey vermeyi düşünemezler. Çünkü “**Karşılığını verme**” fikrinin yabancısıdır. Konu ile ilgi en güzel tespiti de Prof. Dr. Sayın Acar Altaş hocamız yapmaktadır. Böyle büyütülen çocuklar sadece istediklerini elde etmenin tek taraflı zevkini bilirler. Gerektiğinde sevimli görünmeyi başarır, gerektiğinde kaşlarını çatarak, dudaklarını büzerek, hatta ağlayarak istediği şeyin kendisine verilmesini sağlarlar. Kısacası ailenin refah seviyesine ortak olarak büyürler

Yukarıda da arz ettiğimiz gibi anlayışla büyüyen çocuklar, büyükler arasında yalnızca istemesini bilen, karşılığında hiçbir şey vermeyi düşünmeyen sünger tiplerdir. Bu tip büyütülen çocuklara yeni bir tabir olarak “**SÜNGER NESİL**” diye de adlandırabiliriz. Bu anlayışla büyütülen kızlar ve erkekler her şeyden önce kendilerini düşünürler. Böyle yetişen erkek ve kız çocukları yaşları yerine gelince elbette cinsellik gereği birbirlerine ilgi duyarlar, birbirlerini severler ve evlenirler de. Oyuncağa boğulan çocuklar nasıl yeni alınan oyuncucağa bir an için sevinip sonra elinin tersiyle ittikleri gibi bu tipler de evlenirler ama keyfi istediği zaman bırakıp terk eder gider.

Bir de 7 yaşını geçtikten sonra ana-babasının sevgi ve koruyuculuğu altında yetişip de çevresindeki insanlarla karşılıklı dostluk ve arkadaşlık ilişkileri kurmaya alıştırmamış çocuklar vardır ki ergenlik çağından sonra da bu tip büyüyen çocuklar tabiatlarını geliştiremezler. Bunlar aslında ruhen 7 yaşında

kalmış “ **ÇOCUK**” insanlardır. Bunlar yanlış terbiye yüzünden yetişkin haline gelememişlerdir. Bir çocuk gibi bencillerdir. Bunlar aslında gerçek aşkın ne olduğunu bilemezler. Bağlılıkları zayıftır. Bunun için de sık sık bu tipler de eş değiştirmeye meyillidirler. Bu tipler tamamen çocuk ruhludurlar. Hatta bu tiplerden yakinen tanıdığım bir dostumun oğlu evlendikten sonra da anneye bağımlılığı devam eder. Eşine “**Sen güzel yemek yapamıyorsun?**” diyerek karnını annesinin evinde doyurduğu, “ **Çamaşırları güzel yıkayamıyorsun, ütüyü güzel yapamıyorsun?**” diyerek annesine yıkatıp, ütülettiği yüzünden evliliklerinin ilk altı ayında boşanmak zorunda kaldılar.

Yukarıda arzettiğim gibi ruh gelişmesi tamamlanmamış, gelişme basamaklarının birinde takılıp kalmış bu tip erkekler anneye bağlılıktan öteye geçememiş olanlardır. Bu tipler çocukluklarında olduğu gibi her an gözlerinin içine bakan, her dediklerini yapan, her an üzerelerine kanat geren annelerinden kopamaz. Bağımsız kişiliğe kavuşamazlar. Böyle erkekler kendisine eş olabilecek bir hanıma gerçek sevgi ve bağlılık duyamazlar. Farkına varmadan eşlerinde “ **Annelerini** “ bulmak isterler. Bulamadıkları takdirde de evlilik hayatına ayak uyduramazlar.

Bunun yanında prenses havasıyla büyütülen her isteği karşılanan ve anne – babasından hep “ **EVET**” kelimesi duyan lügatinde “ **HAYIR**” kelimesi bulunmayan kız çocukları da annelerinin evlerinde olduğu gibi, evlendiklerinde her istediklerinin olmasını isterler. Bu tip büyüyen kız çocukları da evlendiklerinde “ **HAYIR**” kelimesi ile karşılaştıklarında bunalıma girdikleri ve evliliklerine gölge düşürdükleri de bir vakadır. Bu tipler incir çekirdeğini doldurmayan hadiseleri göz yaşları içinde annelerine ilettiklerinde maalesef anneler de ateşe körükle giderek evliliğin daha ne olduğunu bilmeyen gençler kendilerini adliye saraylarında hakim önünde bularak boşanmaktadırlar.

Kianatta yalnızlık sadece ve sadece Allah’a mahsustur. Dikkat ederseniz son yıllarda artan kadın cinayetleri büyük oranda boşandıktan sonra dost hayatı yaşayan bayanlar arasından görülmektedir. Seviyeli birliktelik ve beraberlik (!) dost hayatı ile değil, nikâhla sağlanır. İnsanın soyu birdir de huyu farklıdır. Huyların uyumu içinde zaman ister. Nikâhlı evlilik sabır isteyen bir süreçtir.

Yaşadığı güzel günleri unutup da eşiyle yaşadığı bir sıkıntı sonucu göz yaşıyla annesine gelen genç bir bayan kardeşime annesi: “**Boşan kızım sen daha**

iyilerine layıksın” diyerek boşanmasana sebep olan kızının İstanbul Erguvan yayınlarından yeni çıkan “ **TELAFİSİ MÜMKÜN OLMAYAN PİŞMANLIKLAR**” adlı kitabımda göz yaşları içinde seminer sonu itirafını sizlere arz ediyorum.

“Size gönderdiğim bu mesajımı, seve seve yazabilirsiniz. Hatta seminerlerinizde de okuyabilirsiniz. Başka eşler benim duru-muma düşmesin. Hocam arkadaşlar eşlerine sahip çıksınlar, gerekirse bir şans tanısınlar, gelin gittiği yuvasında, yuvalarını terk etmesin-ler ve asla eşlerinden vazgeçmesinler. Giden geri gelmiyor hocam. Büyütmekte olduğunuz canınız evladınız bir kızınız varsa asla ikinci evlilik olmuyor, hayali bile ürkütücü. Gençler benim gibi ham hayallere kapılıp geleceğini karartmasınlar. Yuvalarına sahip çıksınlar. Sonradan, “keşke, şimdiki aklım olsaydı” gibi pişmanlık fayda vermiyor. Yaşadığım hayat şerit gibi gözümün önünden geçtikçe, kızımın yanında gözyaşlarımı içime akıtarak ağlıyorum. Baba sevgisinden yoksun çocuk yetiştirmek çok zor. Gösterdiğim anne şefkati, bu açığı kapatamıyor. Boşanmak isteyen bütün hanım kardeşlerime zararın neresinden dönerseniz kârdır, diyorum. Yuva kolay kurulmuyor. Borç harçla kuruluyor. Yuva bozuldu mu beğenerek aldığımız eşyalar eskiyor, göze görünmüyor, hatta bazılarını gecenin karanlığında çöpe atıyorsunuz. Ama o eşyaların bıraktığı anılar ve yaşanan güzel yıllar unutulmuyor.

Şunu asla unutmayalım dünyada en talihsiz kadın : “ **Güzelliğinin gücünü adliye kapılarında, kanun maddelerinde arayan kadındır.** Dünyanın en talihsiz erkeği de:” **Evdeki huy ve yüz güzelini bırakıp da dışarıda yüz güzeli arayan erkeklerdir.”**

Sonuç:11. yüzyılda yaşayan ünlü Türk bilgisi Yusuf Has Hacıp : “ Çocuğuna **acıyana sonunda ağlamak düşer**” diyor. Günümüzün anne-babaları çocuklarının gelecekteki saadeti için Yusuf Has Hacıp’in cevher değerindeki sözünü dikkate alarak çocuk terbiyesini ciddi bir şekilde gözden geçirmelidirler. Prof. Dr. Acar Altaş hocamızın deyimiyle “**çocuklarımızı refaha ortak değil, hayata ortak olarak yetiştirelim**” de sonunda ağlamaklı durumlara düşmeyelim.

Not: Hayatta “ **KEŞKE**” ve “ **ŞİMDİKİ AKLİM OLSAYDI**” demememiz için, seminerlerimde gözyaşları içinde itiraflarda bulunan kardeşlerimizin pişmanlıklarını “ **TELAFİSİ MÜMKÜN OLMAYAN PİŞMANLIKLAR**” adlı kitabım, **ERGUVAN** yayınları tarafından baskısı yapıldı. Arzu eden okurlarım kitabımı **Kitap Yurdu- Emek Dağıtım- İdefiks- Diyanar- BKMK (Bursa Kültür Merk) Babil. Com. İle MANİSA’DA da MUTLU** kitabevinden temin edebilirler.www.kadirkeskin.net

